सरस्वती सूक्तं

प्र णो देवी सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीवती ।

धीना–मवित्र्यवतु । १

आ नो दिवो बृहतः पर्वतादा सरस्वती यजता गन्तु यज्ञं ।

हवं देवी जुजुषाणा घृताची शग्मां नो वाचमुशती शृणोतु ॥ २

(Ref TS 1.8.22.1 and 1.8.22.2)

पावीरवी कन्या चित्रायुः सरस्वती वीरपत्नी धियं धात् ।

ग्नाभिरच्छिद्रꣳ शरणꣳ सजोषा दुराधर्षं गृणते शर्म यꣳसत् ॥ ३

(Ref TS 4.1.11.2)

इमा जुह्वाना युष्मदा नमोभिः । प्रति स्तोमꣳ सरस्वति जुषस्व ।

तव शर्मन् प्रियतमे दधानाः । उपस्थेयाम शरणं न वृक्षम् ॥ ४

(Ref TB 2.4.6.1)

इयꣳ शुष्मेभिर् बिसखा इवारुजत् ।

सानु गिरीणां तविषेभि–रूर्मिभिः ( ) ।

पारावदघ्नीमवसे सुवृक्तिभिः । सरस्वती–माविवासेम धीतिभिः ॥ ५

(Ref TA 7.8.2)

सरस्वत्यभि नो नेषि वस्यः ।

मा पस्फरीः पयसा मा न आ धक् ।

जुषस्व नः सख्या वेश्या च ।

मा त्वत्क्षेत्रा–ण्यरणानि गन्म ॥ ६ **(Ref TB 2.4.3.1/3.2)**

इयꣳ शुष्मेभिर् बिसखा इवारुजत् ।

सानु गिरीणां तविषेभि–रूर्मिभिः ( ) ।

पारावदघ्नीमवसे सुवृक्तिभिः । सरस्वती–माविवासेम धीतिभिः ॥ ७
(Ref TB 2.8.2.8)